

Welkom

Beste Vrienden,

Vandaag is het bijna dag op dag 25 jaar geleden dat het Algemeen Verslag over de Armoede gepubliceerd werd. Het was de eerste maal dat mensen in armoede zelf, op vraag van de Regering, en in dialoog met hulpverleners, zich hebben kunnen uitspreken over armoedebestrijding. De Koning Boudewijnstichting coördineerde de voorbereiding en de redactie van het AVA.

Doorheen de verschillende hoofdstukken van het verslag kwamen drie principes naar voren. Vooreerst is armoede een kwestie van mensenrechten – meer bepaald de economische, sociale en culturele rechten (recht op gezinsleven, arbeid, onderwijs, sociale bescherming enz.). Ten tweede is een globaal beleid nodig, gecoördineerd over alle bevoegdheidsdomeinen en –niveaus heen. En ten derde heeft zo'n beleid maar kans op slagen als het, van start tot finish, berust op een duurzaam partnership met alle betrokkenen, beginnend met de armen zelf.

Vijf jaar later, in november 1999, werd een Samenwerkingsakkoord betreffende de bestendiging van het armoedebeleid gesloten tussen de federale, regionale en gemeenschapsoverheden. Dat akkoord berust op diezelfde drie pijlers: het erkent de mensenrechten als toetssteen voor het beleid; er werd een Interministeriële Conferentie voor Armoedebestrijding opgericht (tussen alle bevoegdheidsniveaus) die minstens tweemaal per jaar zou bijeenkomen, en ook het interfederale Steunpunt tot bestrijding van armoede zag het licht. Dat Steunpunt ondersteunt inmiddels reeds 20 jaar het partnership, door een permanente dialoog tussen alle betrokken overheden, de verenigingen waar armen het woord nemen en andere maatschappelijke stakeholders. Het belangrijkste instrument van dat Steunpunt zijn de tweejaarlijkse evaluatieverslagen van het armoedebeleid.

Vanmorgen werd het tiende Verslag aan de pers voorgesteld. Het thema daarvan (Duurzaamheid en armoede) drukt tevens de wil uit van mensen in armoede om bij te dragen aan de samenleving van de toekomst. Deze namiddag maken we de balans op van de voorbije 25 jaar. Het is geen viering maar een dag van herinnering aan de aangegeven engagementen.

Ik wil beginnen met de Koning Boudewijnstichting (en Françoise Pissart in het bijzonder) te danken voor de co-organisatie en financiering van dit evenement. Het is een gelegenheid om na een kwarteeuw dit partnership terug aan te zwengelen.

We hebben geprobeerd om in het programma verschillende typen actoren een plaats te geven: de verenigingen waar armen het woord nemen (in dit geval De Zuidpoort); het Agora-project waarin verenigingen samen met beroepskrachten uit de bijzondere jeugdzorg in dialoog hebben gewerkt rond het delicate thema van plaatsing van kinderen; de overheidsadministraties (hier de FOD Sociale Zekerheid en de POD Maatschappelijke Integratie); mensenrechteninstellingen (in casu de Kinderrechtencommissarissen van de Vlaamse en Franse Gemeenschap; wetenschappers (de professoren Wim Van Lancker en Philippe Van Parijs). Andere aanwezige actoren krijgen de kans om een inbreng te doen in het afsluitende debat. We beseffen dat de spreektijd voor iedereen beperkt zal zijn: deze namiddag kan geen echte dialoog vervangen. Dat doen we in de dagelijkse werking van het Steunpunt. Het tweejaarlijkse Verslag dat vanmorgen publiek gemaakt werd is een resultaat van zo'n dialoog.

We wensen jullie een boeiende namiddag toe!